

Шеговитиятъ турчинъ се засмѣлъ и викналь на страхливеца, като му подалъ оржжието си:

— Дръжъ, манго, пушката и пищова!

Циганинътъ грабналь оржжието и припусналь, та се не видѣлъ.

— Е, какво направи, аго, какво направи!? Моятъ другаръ полудѣ, и кой знае кждѣ отиде! заплакаль ужъ другиятъ циганинъ и тръгналь да го търси.

А турчинътъ останалъ да се чуди и мае.

Три умни глави.

Натежали дългитѣ години на една стара върба. Тя клюмнала и се навела безпомощно надъ дълбоката рѣка.

По пжтя минали трима шопи — три умни глави. Видѣли върбата, спрѣли се и се замислили.

— Що ли прави тая старица надъ тая бистра водица?

— Трѣбва вода да е жѣдна! Хайде, да я напоимъ!

— Нѣма кофа, какъ ще я напоимъ?..

Най-умниятъ рекъль:

— Ще се хвана азъ за клонитѣ ѝ — ще увисна; ще се хване другъ за краката ми — ще увисне, ще се хване третиятъ за неговитѣ — и той ще увисне, Ще натегнемъ, ще наведемъ върбата надъ водата и ето ти станала добрината.

Рекли и направили го.

Хваналъ се най-умниятъ за клонитѣ и увисналь. Вториятъ увисналь за краката му, а третиятъ увисналь за краката на втория.

И върбата захванала да се навежда. Но ржцѣтѣ на първия почнали да се излъзгватъ и работата станала опасна.

— Дръжете се, братя, извикаль той, да си плюя на ржцѣтѣ!

Хванали се яко тѣ, а той откачилъ ржцѣ да плюе на тѣхъ.

И хопъ! цамбурнали тримата умници въ водата и се удавили.